

BACKGROUND REPORT

Izraelské osady na Západním břehu Jordánu

Petr Procházka
petr.prochazka@amo.cz

Obsah

1	Jak číst background	3
2	Úvod	3
3	Základní informace	4
4	Historický kontext	5
4.1	Šestidenní válka	5
4.2	Jomkipurská válka	5
4.3	První a druhá intifáda	6
5	Uznávání osad ostatními státy a mezinárodními organizacemi	6
6	Sporné body celé problematiky	7
7	Shrnutí	8

1 Jak číst background

Tento background report byl vytvořen pro účely regionálních simulací Pražského studentského summitu. Jeho cílem je seznámit delegáty s problematikou izraelských osad na Západním břehu Jordánu. Přináší vhled do základních problémů, shrnuje pozice mezinárodních organizací a suverénních států. Jeho přečtením delegáti

získají základní povědomí o dané problematice, které mohou využít při jednání. Background by neměl zůstat jediným pramenem informací, pro rozšíření obzorů doporučuji využít možné rozšiřující zdroje a promyslet otázky pro jednání, které se nachází na konci dokumentu.

2 Úvod

Izraelské osady na Západním břehu Jordánu představují jedno z nejdiskutovanějších témat na poli Organizace spojených národů (dále jen OSN) a hýbou i zahraniční politikou jednotlivých států světa. Každá země má na tuto problematiku jiný názor a hlavní světoví hráči zde prosazují své cíle.

„Výstavba osad byla vyhodnocena jako porušení mezinárodního práva a čtvrté Ženevské úmluvy“

Zabývat se tímto problémem je důležité, jelikož se jedná o jeden ze základních aspektů izraelsko-palestinského konfliktu, který zůstává dodnes nevyřešen. Právě pozice izraelských osad je jednou z hlavních překážek k uzavření míru mezi těmito dvěma státy a celkové stabilizaci poměrů na Blízkém východě.

Izraelské osady na Západním břehu Jordánu jsou sídla vystavěná na území Palestiny, které Izrael dobyl v šestidenní válce v roce 1967. Výstavba osad byla vyhodnocena jako porušení mezinárodního práva a čtvrté Ženevské úmluvy, jež zakazuje okupujícímu státu přemísťovat příslušníky vlastní civilní populace na okupované území, zde konkrétně do oblasti Západního břehu.¹

Na území Západního břehu probíhají konflikty mezi civilními obyvateli Palestiny a Izraele, které se mnohdy neobejdou bez obětí na lidských životech. Jedním z výrazných problémů, který zmiňuje Amnesty International, je také častá izraelská výstavba na soukromých pozemcích, nikoli na státních, jak bylo Izraelem mnohdy prezentováno.²

Ženevské úmluvy: mezinárodní úmluvy, které během války chrání osoby, které se neúčastní bojů (civilisté, zdravotníci, humanitární pracovníci) a ty, kteří již nemohou bojovat (zranění, váleční zajatci).

3 Základní informace

Izraelem okupovaná území můžeme rozdělit na Západní břeh Jordánu, Golanské výšiny, pásmo Gazy a Východní Jeruzalém.

Celková populace Západního břehu činí více než 3 miliony obyvatel. Počátkem roku 2019 žilo v izraelských osadách na Západním břehu 427 800 obyvatel, což je asi 14 % populace, zbytek tvoří Palestinci.³

Kromě území Západního břehu Jordánu se lze setkat také s výrazy Judea a Samaří, které označují daný region v určitém období historického vývoje. Izrael má díky své armádě v této oblasti silovou převahu, o kontrole a správě se zde ale dělí s Palestinskou autonomií.

Organizace spojených národů, Mezinárodní soudní dvůr⁴, Evropská unie⁵ a nevládní organizace jako Amnesty International⁶ či Human Rights Watch⁷ považují Západní břeh (včetně východního Jeruzaléma) a pásmo Gazy za okupovaná palestinská území.

Izrael zakládá tyto osady s cílem udržet si územní nároky, ačkoliv těmito kroky dochází k porušování mezinárodního práva a Ženevských úmluv, především díky silné izraelské armádě (ze svých sousedních států má právě Izrael armádu nejnávštěvnější) a podpoře Spojených států amerických.

Obr. 1: Růst počtu obyvatel v izraelských osadách.

Právě nevládní organizace Human Rights Watch hovoří o okupovaném břehu následovně: „Izrael udržuje zavedené diskriminační systémy, které zacházejí s Palestinci nerovným způsobem.“ Dále je kritizován za systematické porušování lidských práv, zadržování lidí bez obvinění

nebo soudu a používání smrtící síly proti demonstrantům.⁸ Izrael tak činí s cílem rozšiřování svých osad a udržení si majoritní pozice na Západním břehu, zároveň daná obvinění odmítá a argumentuje tím, že okupovaná území nejsou součástí suverénního státu Izrael.⁹ Osady jsou organizací Human Rights Watch považovány za nelegální.¹⁰

Palestinská veřejnost vnímá přítomnost izraelské armády a osadníků na Západním břehu jako porušení státní svrchovanosti.¹¹

Obr. 2: Izraelské osady na Západním břehu Jordánu.

Na mapě můžeme vidět území státu Izrael, Západního břehu Jordánu a pásma Gazy. Hranice mezi těmito územími vyjednaná v roce 1949 se označuje jako tzv. „Zelená linie“ (Green Line), za níž se rozkládá mezinárodně neuznaný stát Palestina. Zelenou barvou je na území Západního břehu znázorněna část kontrolovaná vládou Palestinské autonomie, respektive Hnutím islámského odporu v pásmu Gazy. Podle Dohody z Osla jsou Západní břeh a Pásmo Gazy rozděleny do tří oblastí. Oblast A je pod bezpečnostní a civilní kontrolou Palestinské autonomie, oblast B je pod civilní kontrolou Palestinské autonomie a bezpečnostní kontrolou izraelských obranných sil. Oblast C je pod plnou izraelskou kontrolou, patří do ní i území osad na Západním břehu, které jsou na mapě vyznačeny trojúhelníky.

4 Historický kontext

Na území dnešního Izraele a Palestiny se před rokem 1948 rozkládal Britský mandát Palestina, který vznikl po Pařížské mírové konferenci v roce 1919 v důsledku zániku Osmanské říše. Myšlenky na vznik samostatného židovského státu na území Palestiny byly formulovány mnohem dříve, ale až po druhé světové válce se dočkaly masivní podpory.¹² Byly zakládány gangy a teroristické skupiny, které bojovaly proti mandátní správě.¹³

Organizace pro osvobození Palestiny (OOP): organizace několika arabských skupin zabývajících se obnovením Palestiny a návratem uprchlíků z této oblasti do jejich vlasti diplomatickými a vojenskými prostředky. OOP administrativně kontroluje Západní břeh Jordánu. **Hnutí islámského odporu (Hamás):** militantní palestinské nacionalistické a islamistické hnutí na západním břehu Jordánu a v pásmu Gazy, které se věnuje vytvoření samostatného islámského státu v historické Palestině. **Hamás má pod svou kontrolou pásmo Gazy.**

V listopadu roku 1947 přijalo Valné shromáždění OSN rezoluci rozdělující historické území známé jako Palestina na židovský a arabský stát, přičemž město Jeruzalém mělo být pod ochranou OSN. Židům připadlo asi 50 % původního území. Samotný stát Izrael vznikl v květnu roku 1948, tato rezoluce byla naprosto ignorována arabskými zástupci v čele s jeruzalémským muftím (islámský sunnitský duchovní). Izraeli však nenáleželo území Západního břehu ani samotného Jeruzaléma. Po vyhlášení izraelské samostatnosti se obě strany pokoušely o rozšíření území za hranice vymezené rezolucí OSN.¹⁴

Izrael postupně dostal pod svou kontrolu až 80 % mandátního území Palestiny, v tomto období následoval masivní odchod Palestinců z daného území. Samaří, severní část Judeje (později označovaná jako Západní břeh)

a jeruzalémské Staré Město bylo v držení Jordánska. Egypt ovládal pásmo Gazy a Sinajský poloostrov, Sýrie Golanské výšiny.¹⁵ Do konfliktu se postupně zapojily i okolní arabské státy, které vnímaly sounáležitost na základě etnických a náboženských vazeb.

Během let 1949 až 1956 zemřelo kvůli arabským útokům asi 1 300 Izraelců. V červenci roku 1952 svrhla vojenská junta egyptskou monarchii, což následně vedlo k diktatuře Gamala Abdula Násira, který započal politiku zaměřenou na zničení Izraele.¹⁶

4.1 Šestidenní válka

V 50. a 60. letech 20. století eskalovalo napětí mezi Izraelem a arabskými státy, které ho odmítaly uznat za legitimní stát. Egypt zamítl Izraeli přístup k Tiranským úžinám, ze strany Sýrie probíhalo bombardování z Golanských výšin.¹⁷

Začátkem června 1967 se armády Libanonu, Sýrie, Jordánska a Egypta shromáždily u izraelských hranic a připravovaly se na napadení Izraele. Ten však zahájil ofenzívu, eliminoval egyptské vzdušné síly a započal bombardování cílů v Egyptě, Sýrii a Jordánsku. Během šesti dnů obsadil Izrael Sinajský poloostrov, dobyl Západní břeh Jordánu a obsadil celý Jeruzalém a Golanské výšiny. Vítězství Izraele proti arabské přesile napomohly modernější válečné zbraně od Spojených států amerických (USA). Tímto byla zahájena silná palestinská uprchlická vlna.

V této fázi všechny strany přijaly příměří Rady bezpečnosti OSN.¹⁸

4.2 Jomkipurská válka

V říjnu 1973 byl Egyptem a Sýrií zahájen vojenský útok na Izrael, jehož příčinou byl záměr získat zpět ztracená území obou států. Zpočátku byly arabské národy, podporované Svazem sovětských socialistických republik (SSSR), úspěšné. Egypt dobyl východní břeh Suezského průplavu a Sýrie se zmocnila části Golanských výšin.

Izraelská armáda nicméně rychle přeskupila síly a vytlačila Syřany ze svého území. SSSR podporovalo arabské státy a dodávalo jim zbraně a materiál, USA byly naopak spojencem Izraele. V rámci Rady bezpečnosti

tyto státy ale nakonec vyjednaly kompromis¹⁹ a Egypt i Sýrie byly nuceny uznat vojenskou nadřazenost Izraele.²⁰

4.3 První a druhá intifáda

Intifády neboli „války kamenů“ byly lidová povstání a později ozbrojené konflikty mezi Izraelem a Palestinou. První vypukla v prosinci 1981 a oficiálně byla vedena Organizací pro osvobození Palestiny, jejíž předsedou byl v té době Jásir Arafat. Větší roli však později získalo hnutí Hamás, které pomohli vytvořit Izraelci, aby byla omezeno vnitřní postavení Jásira Arafata.

Příčin první intifády bylo hned několik. Mezi ty nejdůležitější řadíme otázku palestinské státnosti, okupaci a vojenskou správu palestinských území, oslabení OOP vlivem války v Libanonu a politiku židovských osad.²¹ Rozbuškou celého konfliktu byla srážka čtyř palestinských uprchlíků izraelským džípem. Pohřbu se zúčastnilo asi 10 000 lidí, izraelské jednotky v jeho průběhu střílely do davu a zabily sedmnáctiletého chlapce. Po tomto incidentu v palestinských uprchlických táborech vypukly protesty a střety, které se rychle rozšířily po celém Západním břehu. Izraelská armáda začala agresivně potlačovat protesty, ale pouliční boje se rozšířily také mezi osadníky Západního břehu, kteří na sebe začali házet kameny, proto se pro ně používá označení „válka kamenů“.²²

V prvních letech se intifáda projevovala například i bojkotem izraelských výrobků a četnými demonstracemi. Naopak těžké zbraně nebyly v této fázi konfliktu používány a neprobíhaly ani teroristické útoky. I přes tuto skutečnost bylo v první intifádě zabito 1 491 Palestinců a 181 Izraelců.²³

V roce 1993 byla uzavřena mezi oběma státy Mírová dohoda z Osla, ve které Palestinci vůbec poprvé

uznali existenci státu Izrael, a naopak získali do jisté míry autonomii na Západním břehu Jordánu a v pásnu Gazy.²⁴

Druhá intifáda, nazývaná také jako Intifáda al-Aksá, propukla v září roku 2000, kdy Ariel Šaron, představitel izraelské strany Likud, navštívil Chrámovou horu, což je místo posvátné pro tři náboženství (islám, judaismus a křesťanství) a je spravováno muslimy. Palestinci to bylo považováno za provokaci, a tak započal další vzájemný konflikt. Velkou roli v něm hrála otázka palestinské státnosti a výstavba osad na Západním břehu. Mezi lety 1993 a 2000 se v nich totiž počet obyvatel zvýšil na dvojnásobek. Dalšími příčinami byly vysoká nezaměstnanost, nízká životní úroveň a neefektivní využití mezinárodní finanční pomoci ze strany palestinských představitelů.²⁵

Narozdíl od první intifády byla tato mnohem krutější, používala se těžká bojová technika a Palestinci se mnohdy ubírali k sebevražedným útokům.²⁶ Počet obětí druhé intifády se odhaduje na téměř 5 000 Palestinců a více než 1 000 Izraelců.²⁷ V roce 2003 byly zrušeny osady v pásnu Gazy. Za konec druhé intifády je považován summit v Sharm el-Sheikh v únoru roku 2005.²⁸

V roce 2000 započal Izrael výstavbu bezpečnostní bariéry na území Západního břehu Jordánu za mezinárodně uznávanou hranicí, čímž došlo k zásahu do palestinského území. Dle Mezinárodního soudního dvora byla výstavba v rozporu s mezinárodním právem.²⁹

V posledních 15 letech eskalovalo napětí hlavně v pásnu Gazy. V květnu 2021 došlo k vzájemným raketovým útokům, tento konflikt následoval po rostoucím napětí v Jeruzalémě. Důvodem byly snahy židovských osadnických skupin o vystěhování a konfiskaci majetku dlouhodobě žijících Palestinců ve čtvrti Sheikh Jarrah ve Východním Jeruzalémě. Palestinci pořádali demonstrace v okolí Východního Jeruzaléma, na něž Izrael reagoval použitím slzného plynu, omračujících granátů a pogramovaných ocelových střel.^{30 31}

5 Uznávání osad ostatními státy a mezinárodními organizacemi

Většina suverénních států světa označují výstavbu osad za nelegitimní a upozorňují na porušování mezinárodního práva a Ženevských úmluv.

Výjimku tvoří například Spojené státy americké. Po dlouhá desetiletí považovaly osady za nelegitimní, nicméně v listopadu roku 2019 změnila administrativa

prezidenta Trumpa své stanovisko a prohlásila, že založení izraelských civilních osad na Západním břehu Jordánu není samo o sobě v rozporu s mezinárodním právem.³² Jedná se o jedno z mnoha vstřícných gest Spojených států vůči Izraeli, dalším je například symbolické přesunutí americké ambasády z Tel Avivu do Jeruzaléma.

Stanoviska významných mezinárodních organizací:

Organizace spojených národů

Dle Rady bezpečnosti OSN je izraelská okupace Západního břehu a východního Jeruzaléma nezákonná a osady byly vystavěny protiprávně. Rada poukazuje na to, že okupace Západního břehu Jordánu je jednou z hlavních překážek v cestě k míru mezi Izraelem a Palestinou. Rada také opakovaně vyzývá k okamžitým krokům, které by zabránily násilným činům proti civilnímu obyvatelstvu a teroristickým a provokativním aktům.³³

Rada bezpečnosti schválila několik rezolucí, které odsuzují konání Izraele v této otázce.³⁴ Porušení Ženevských úmluv konstatovala v rezoluci přijaté v roce 1978.³⁵ Ta nejnovější věnující se této problematice byla vytvořena roku 2016.³⁶

6 Sporné body celé problematiky

Hlavním sporným bodem je statut Západního břehu, který se dělí na palestinské a Izraelem okupované území. Přemísťování obyvatelstva je v rozporu se čtvrtou Ženevskou úmluvou, která zakazuje okupační mocnosti přemísťovat příslušníky vlastní civilní populace na okupované území. Izrael ale označuje toto území za „sporné“ a argumentuje faktem, že přesun Židů do oblasti Západního břehu není vládním aktem, ale jejich dobrovolným rozhodnutím.³⁹

Izrael tvrdí, že dočasné využití pozemků a budov k různým účelům je přípustné z důvodu vojenské potřeby a že osady splňovaly bezpečnostní potřeby. Dále ale uznává, že některá sídla byla postavena nelegálně na soukromých pozemcích.⁴⁰ Podle Úřadu OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí zbořil Izrael na Západním břehu Jordánu, včetně východního Jeruzaléma, 848 palestinských obytných domů.⁴¹

Ve své poslední rezoluci z roku 2016 Rada bezpečnosti OSN odsoudila izraelský stát a vyzvala ho k zastavení osídlování Západního břehu. Zároveň vyzvala ostatní státy, aby rozlišovaly území státu Izrael a území Izraelem okupovaná. Apelovala na obě strany, aby jednaly na základě mezinárodního práva, dodržovaly klid

Mezinárodní soudní dvůr

Mezinárodní soudní dvůr rozhodl, že osady byly založeny v rozporu s mezinárodním právem a Ženevskými úmluvami. Kritizoval také stavbu bezpečnostní bariéry mezi Izraelem a Západním břehem Jordánu, kvůli které byla omezena svoboda volného pohybu a práva palestinského obyvatelstva na sebeurčení.³⁷

Evropská unie

Stanovisko Evropské unie (EU) konstatuje, že veškeré izraelské osady na okupovaném palestinském území jsou podle mezinárodního práva nezákonné. Zároveň vyzývá izraelskou vládu, aby zastavila výstavbu sídel na Západním břehu.

EU reaguje také na nárůst vystěhování a demolic napříč okupovaným palestinským územím. Takové akce jsou podle mezinárodního humanitárního práva nezákonné a podporují pouze napětí v oblasti. V neposlední řadě odsuzuje násilí a vyjadřuje podporu rozvoji palestinských komunit.³⁸

a zdržely se provokativních akcí a pobuřující rétoriky. Vyzvala oba hlavní aktéry, aby vyvíjeli společné úsilí na společném mírovém procesu.⁴²

Izrael přesto počítá s další výstavbou osad na Západním břehu Jordánu, proto se dá očekávat opětovné odsouzení Radou bezpečnosti OSN.⁴³

Dle uznávaných neziskových organizací je dalším problémem četná segregace Palestinců. Za posledních 54 let izraelské úřady udělily Izraelcům nadřazené postavení ve srovnání s Palestinci žijícími na stejném území. Jsou zvýhodněni například v přístupu k půdě či svobodě pohybu. Zatímco Palestinci mají omezenou míru samosprávy, Izrael si zachovává kontrolu nad hranicemi, vzdušným prostorem, pohybem osob a zbožím.⁴⁴ Stavba bezpečnostní bariéry narušila zemědělské živobytí palestinských rodin a vyčlenila východní Jeruzalém od zbytku Západního břehu. Palestinci žijící v některých oblastech také čelí přísným omezením při stěhování do a ze svých domovů a v přístupu k některým službám.⁴⁵

Na druhou stranu se ale i obyvatelé osad stávají terčem útoků palestinských ozbrojených skupin. Od září 2000 do září 2017 bylo Palestinci na okupovaných

územích zabito 291 izraelských civilistů, včetně 48 nezletilých. Mezi tyto incidenty patří sebevražedné

bombové útoky, střelba a útoky nožem spáchané Palestinci v obydlých oblastech.⁴⁶

7 Shrnutí

Problematika izraelských osad na Západním břehu Jordánu není rozhodně černobílá. Každý stát si zde prosazuje vlastní cíle a priority. Většina mezinárodních organizací a suverénních států nepovažuje izraelské osady za legitimní a upozorňuje na porušování čtvrté Ženevské úmluvy a mezinárodního práva. Jejich výstavba má kořeny v minulosti a představuje jeden z aspektů izraelsko-palestinského konfliktu a překážku k vzájemnému míru obou států.

Na daném území probíhá segregace palestinského obyvatelstva, která se ho dotýká v mnoha oblastech života.

Není vyloučeno, že konflikt, kde budou hrát osady velkou roli, bude do budoucna dále eskalovat. Téma je to nejen pro mezinárodní organizace, ale i pro média z celého světa, která jsou často nakloněna k jedné z dotčených stran. Mírová jednání určitě nebudou jednoduchá a bude zajímavé sledovat, jak se bude celý konflikt vyvíjet.

Otázky pro jednání

- Má Izrael právo stavět osady na území Palestiny, které dobyl?
- Jaký má váš stát postoj k legitimitě izraelských osad? Měly by být mezinárodně uznány?
- Má váš stát zájem aktivně pomoci proti segregaci Palestinců? Pokud ano, jak?
- Jak by se daly eliminovat útoky na civilní obyvatelstvo?
- Měla by Organizace spojených národů řešit konflikt mezi oběma státy aktivněji?

Doporučené zdroje

Videa k historii izraelsko-palestinského konfliktu

- <https://youtu.be/iRYZjOuUnlU>
- <https://youtu.be/1wo2TLMhiw>

Zpráva Amnesty International o Izraeli a palestinských okupovaných územích

- <https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/israel-and-occupied-palestinian-territories/report-israel-and-occupied-palestinian-territories/>

Zpráva z jednání Rady bezpečnosti OSN o izraelských osadách z roku 2016

- <https://www.un.org/press/en/2016/sc12657.doc.htm>

Report Úřadu pro koordinaci humanitárních záležitostí k situaci na okupovaném území Palestiny

- <https://www.un.org/unispal/wp-content/uploads/2017/12/OCHAFACTSHEET-211217.pdf>
-

Seznam použitých zdrojů

¹ ROWLEY, Charles a Jennis TAYLOR. The Israel and Palestine land settlement problem, 1948–2005: An analytical history. 2006.

² ISRAEL AND OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES 2020. Amnesty International [online]. 2020 [cit. 2021-7-14]. Dostupné z: <https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/israel-and-occupied-palestinian-territories/report-israel-and-occupied-palestinian-territories/>

³ Israel in Figures - Rosh Hashana 5780: Selected Annual Data 2019. Central Bureau of Statistics [online]. 2019 [cit. 2021-7-14]. Dostupné z: <https://www.cbs.gov.il/en/mediarelease/Pages/2019/Israel-in-Figures-Selected-Annual-Data-2019.aspx>

⁴ Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory. International Court of Justice [online]. [cit. 2021-7-14]. Dostupné z: <https://www.icj-cij.org/en/case/131>

⁵ Israel/Palestine: Statement by the Spokesperson on settlement expansion and the situation in East Jerusalem. European External Action Service - EEAS [online]. 2021 [cit. 2021-7-14]. Dostupné z: https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/97845/israelpalestine-statement-spokesperson-settlement-expansion-and-situation-east-jerusalem_en

⁶ ISRAEL AND OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES 2020. Amnesty International [online]. 2020 [cit. 2021-7-14]. Dostupné z: <https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/israel-and-occupied-palestinian-territories/report-israel-and-occupied-palestinian-territories/>

⁷ Israel/Palestine. Human Rights Watch [online]. [cit. 2021-7-14]. Dostupné z: <https://www.hrw.org/middle-east/north-africa/israel/palestine>

⁸ Tamtéž

⁹ SABEL, Robbie. The Campaign to Delegitimize Israel with the False Charge of Apartheid [online]. [cit. 2021-8-11]. Dostupné z: <https://www.jcpa.org/text/apartheid.pdf>

¹⁰ Israel/Palestine. Human Rights Watch [online]. [cit. 2021-7-14]. Dostupné z: <https://www.hrw.org/middle-east/north-africa/israel/palestine>

¹¹ TABARANI, Gabriel G. Israeli-Palestinian Conflict: from Balfour Promise to Bush Declaration: The Complications and the Road for a Lasting Peace. AUTHORHOUSE. ISBN 978-1434372376., s. 311

¹² Židovská historie (4): Britské mandátní území Palestina. Archiv Eretz.cz [online]. 18.1.2006 [cit. 2021-7-26]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20121201055809/http://archiv.eretz.cz/?p=4866>

¹³ HOFFMAN, Bruce. Jewish terrorist activities and the British government in Palestine, 1939-1947. Oxford University Research Archive [online]. 1986 [cit. 2021-9-24]. Dostupné z: <https://ora.ox.ac.uk/objects/uuid:762b3fb7-837a-4d21-ac2b-44676535ffa0>

¹⁴ ROWLEY, Charles a Jennis TAYLOR. The Israel and Palestine land settlement problem, 1948–2005: An analytical history. 2006.

¹⁵ Tamtéž, s. 79

¹⁶ Tamtéž. s. 79 - 80

¹⁷ Tamtéž, s. 80

¹⁸ Tamtéž, s. 80

¹⁹ Resolution 338 (1973) [online]. 1973 [cit. 2021-7-25]. Dostupné z: <https://peacemaker.un.org/sites/peacemaker.un.org/files/SCR338%281973%29.pdf>

²⁰ ROWLEY, Charles a Jennis TAYLOR. The Israel and Palestine land settlement problem, 1948–2005: An analytical history. 2006.

²¹ ALIN, Erika G. Review: Dynamics of the Palestinian Uprising: An Assessment of Causes, Character, and Consequences. 1994.

²² The First Intifada. United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East [online]. [cit. 2021-7-14]. Dostupné z: <https://www.unrwa.org/content/first-intifada>

²³ Fatalities in the first Intifada. B`TSELEM [online]. [cit. 2021-7-14]. Dostupné z: https://www.btselem.org/statistics/first_intifada_tables

²⁴ Israeli-Palestinian Interim Agreement on the West Bank and the Gaza Strip (Oslo II). United Nations - Peacemaker [online]. [cit. 2021-7-14]. Dostupné z: <https://peacemaker.un.org/israelopt-osloII95>

²⁵ ČEJKA, Marek. Izrael a Palestina: Minulost, současnost a směřování blízkovýchodního konfliktu. 3., aktualiz. vyd. Brno: Barrister & Principal, 2013. ISBN 978-80-87474-90-7.

²⁶ Tamtéž, s. 218

²⁷ Fatalities. B`Tselem [online]. [cit. 2021-7-15]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20100105120054/http://www.btselem.org/English/Statistics/Casualties.asp>

²⁸ CORDESMAN, Anthony H. Palestinian Forces: Palestinian Authority and Militant Forces. 2006., s. 4

²⁹ Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory. International Court of Justice [online]. [cit. 2021-7-14]. Dostupné z: <https://www.icj-cij.org/en/case/131>

³⁰ Q&A: 2021 Hostilities between Israel and Palestinian Armed Groups. Human Rights Watch [online]. 28. 5. 2021 [cit. 2021-7-15]. Dostupné z: <https://www.hrw.org/news/2021/05/28/qa-2021-hostilities-between-israel-and-palestinian-armed-groups>

³¹ Lack of Political Horizon on Palestinian, Israeli Conflict 'Kills Hope', Gives Room for Those Not Interested in Peace, Special Coordinator Tells Security Council. United Nations [online]. 27. 5. 2021 [cit. 2021-7-28]. Dostupné z: <https://www.un.org/press/en/2021/sc14535.doc.htm>

³² Secretary of State Mike Pompeo announces reversal of Obama-era stance on Israeli settlements. CBS News [online]. 18. 11. 2019 [cit. 2021-7-15]. Dostupné z: <https://www.cbsnews.com/news/secretary-of-state-mike-pompeo-announces-reversal-on-west-bank-settlements/>

³³ Israel's Settlements Have No Legal Validity, Constitute Flagrant Violation of International Law, Security Council Reaffirms. United Nations [online]. 23. 12. 2016 [cit. 2021-7-15]. Dostupné z: <https://www.un.org/press/en/2016/sc12657.doc.htm>

³⁴ 24 General Assembly Resolution 39-146- The Situation in the Middle East- 14 December 1984. Israel Ministry of Foreign Affairs [online]. 14. 12. 1984 [cit. 2021-7-15]. Dostupné z: <https://mfa.gov.il/MFA/ForeignPolicy/MFADocuments/Yearbook7/Pages/24%20General%20Assembly%20Resolution%2039-146-%20The%20Situati.aspx>

³⁵ Tamtéž

³⁶ Resolution 2334 (2016) [online]. [cit. 2021-7-25]. Dostupné z: <https://www.un.org/webcast/pdfs/SRES2334-2016.pdf>

³⁷ Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory. International Court of Justice [online]. [cit. 2021-7-14]. Dostupné z: <https://www.icj-cij.org/en/case/131>

³⁸ West Bank: Statement by the High Representative Josep Borrell on Israeli settlement expansion. The Office of the European Union Representative (West Bank and Gaza Strip, UNRWA) [online]. 15.10.2020 [cit. 2021-7-26]. Dostupné z: https://eeas.europa.eu/delegations/palestine-occupied-palestinian-territory-west-bank-and-gaza-strip/87070/west-bank-statement-high-representative-josep-borrell-israeli-settlement-expansion_en

³⁹ The Legal Status of the West Bank and Gaza. United Nations [online]. 1982 [cit. 2021-7-15]. Dostupné z: <https://mfa.gov.il/MFA/ForeignPolicy/MFADocuments/Yearbook7/Pages/24%20General%20Assembly%20Resolution%2039-146-%20The%20Situati.aspx>

⁴⁰ Israel: Supreme Court Voids Law Legalizing Settlements Built on Unauthorized and Privately Owned Land in West Bank. Library of Congress [online]. 2020 [cit. 2021-7-15]. Dostupné z: <https://www.loc.gov/item/global-legal-monitor/2020-07-14/israel-supreme-court-voids-law-legalizing-settlements-built-on-unauthorized-and-privately-owned-land-in-west-bank/>

⁴¹ OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORY – HUMANITARIAN FACTS AND FIGURES [online]. [cit. 2021-7-28]. Dostupné z: <https://www.un.org/unispal/wp-content/uploads/2017/12/OCHAFACTSHEET-211217.pdf>

⁴² Resolution 2334 (2016) [online]. [cit. 2021-7-25]. Dostupné z: <https://www.un.org/webcast/pdfs/SRES2334-2016.pdf>

⁴³ Implementation of Security Council resolution 2334 (2016) - Report of the Secretary-General. Reliefweb [online]. 18. 6. 2020 [cit. 2021-7-29]. Dostupné z: <https://reliefweb.int/report/occupied-palestinian-territory/implementation-security-council-resolution-2334-2016-report-1>

⁴⁴ A Threshold Crossed: Israeli Authorities and the Crimes of Apartheid and Persecution. Human Rights Watch [online]. 27. 4. 2021 [cit. 2021-7-15]. Dostupné z: <https://www.hrw.org/report/2021/04/27/threshold-crossed/israeli-authorities-and-crimes-apartheid-and-persecution>

⁴⁵ OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORY – HUMANITARIAN FACTS AND FIGURES [online]. [cit. 2021-7-28]. Dostupné z: <https://www.un.org/unispal/wp-content/uploads/2017/12/OCHAFACTSHEET-211217.pdf>

⁴⁶ Targeting of Israeli civilians by Palestinians. B'Tselem [online]. 11. 11. 2017 [cit. 2021-7-15]. Dostupné z: https://www.btselem.org/israeli_civilians

Pražský studentský summit

Pražský studentský summit je unikátní vzdělávací projekt existující od roku 1995. Každoročně vzdělává přes 300 studentů středních i vysokých škol o současných globálních tématech, a to především prostřednictvím simulace jednání tří klíčových mezinárodních – OSN, NATO a EU.

Asociace pro mezinárodní otázky

AMO je nevládní nezisková organizace založená v roce 1997 za účelem výzkumu a vzdělávání v oblasti mezinárodních vztahů. Tento přední český zahraničně politický think-tank není spjat s žádnou politickou stranou ani ideologií. Svou činností podporuje aktivní přístup k zahraniční politice, poskytuje nestrannou analýzu mezinárodního dění a otevírá prostor k fundované diskusi.

Petr Procházka

Autor je bývalým spolupracovníkem Asociace pro mezinárodní otázky a členem přípravného týmu Pražského studentského summitu.

Autor: Petr Procházka

Imprimatur: Matěj Frouz, Tereza Jedličková

Jazyková úprava: Sára Abboudová

Sazba: Tomáš Mígl, Tereza Hrachovcová

Grafická úprava: Jaroslav Kopřiva

**Vydala Asociace pro mezinárodní otázky (AMO) pro
potřeby XXVII. ročníku Pražského studentského summitu.**

© AMO 2021

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)

Žitná 27, 110 00 Praha 1

Tel.: +420 224 813 460

e-mail: summit@amo.cz

IČ: 65 99 95 33

www.amo.cz

www.studentsummit.cz